

NA OBISKU

Blaž Setnikar, igralec

Skozi strešno okno pogled med zvezde

BESEDILO IN FOTOGRAFIJI

Mankica Kranjec

Je eden najobetavnejših igralcev mlajše generacije, ki je v zadnjih letih nanizal več kot štirideset vlog na odrskih deskah, pred filmskimi kamerami in v televizijskih studiih. **Blaža Setnikarja** so gledalci pred malimi zasloni letošnjo jesen spoznali v seriji Reka ljubezni, v kateri nastopa v vlogi Jana Droleta, pred dobrima dvema letoma pa je postal član igralskega ansambla **Prešernovega gledališča** Kranj.

Počaka me pri spodnjih vhodnih vratih in pospremi v vrhne nadstropje večstanovanjske zgradbe v središču Ljubljane, kjer si je uredil dom. »Stanovanje ni veliko, a tukaj sem rad,« se nasmehne, ko odklepa temna lesena vrata svojega gnezda. »Rad živim v središču mesta. Nedaleč stran je postaja mestnih koles, ki jih pogosto uporabljam. Za vogalom je tržnica, tudi narava je blizu ...« pove. »Dom je tisti prostor, kamor se zatečem in kjer imam dovolj zasebnosti. Tukaj se mi včasih zdi, da čas teče počasneje. Okno dnevne sobe imam pogosto odprto, saj me zvok prometa in vrvež opominjata, da se okrog mene nekaj dogaja, in to name vpliva pomirjajoče,« z roko pokaže skozi veliko okno s pogledom na Kamniško-Savinjske Alpe. »Iz spalnice v zgornjem nadstropju imam razgled na mestni grič z Ljubljanskim gradom. Večkrat je od tod v jasnem vremenu mogoče opazovati svetlejšje zvezde in planete. Od nekdaj me je privlačila astronomija. Imeti okno na strehi je pravi privilegij. Ko imaš nad sabo samo nebo, imaš občutek, da si na vrhu sveta,« razmišlja, ko me po ozkih stopnicah odpelje v zgornjo etažo svojega domovanja. »Moj urnik je zaradi številnih projektov zelo razbit, ampak ko sem doma, znam biti zelo zapečkar-

ski in dolgočasen. Kadar imam čas, lahko tudi ves dan gledam filme in ne počnem nič drugega. Včasih samo ležim na postelji in poslušam bobnenje dežja po strehi,« razmišlja. Ob steni v dnevni sobi stoji bel klavir. »Trenutno obnavljam nekega Bacha. Sem samouk, zato mi gre bolj počasi,« iskreno pove. V svoji zbirki ima tudi dve kitari, nekaj frulic, orglice in bobnarske palčke. »Nekoč se bom lotil bobnov, a v večstanovanjski stavbi sredi mesta to ni mogoče. Obožujem glasbene instrumente,« pove roker po duši. V majhni, a kompaktni kuhinji mi pripravi čaj iz brusnic. »Pravzaprav uporabljam le dva krožnika in tri lonce, hladilnik pa mora biti vedno poln, saj se včasih zaradi natrpanega urnika pozno ponoči vrnem domov lačen,« nadaljuje gostitelj. Izvem, da je velik pivoljub. »Pivnica, lesena miza, dobro točeno svetlo pivo, prigrizek in dobra družba prijateljev, s katerimi se družimo že od srednje šole, to je nekaj najlepšega po napornem tednu,« se nasmehne in razkrije, da ima lepo zbirko vrčev za pivo. »Včasih sem zbiral vse, kar je bilo povezano s pivom. Vrčev od vsepovsod sem imel za polno omaro,« se namuzne.

Od gledaliških desk do filma

Čeprav je Setnikar sprva študiral ekonomijo in filozofijo, je kmalu ugotovil, da je igralska pot tista, po kateri želi hoditi. V osnovni šoli je večkrat nastopal na prireditvah, pozneje pa ga je gledališče povsem začaralo. Vpisal se je na AGRFT in tam tudi diplomiral. »Gledališče je prostor, kjer se govori o aktualnih problematikah. Je prostor komunikacije med igralcem in gledalcem, mene pa prevzame takrat, ko je resnično in življenjsko,« pojasni in ne skriva, da je delo igralca pogosto

naporno. Vaje so včasih dolge, snemanja pa so načrtovana tudi zelo zgodaj zjutraj. »Ko sodeluješ v kakšnem projektu, si v mislih ves čas pri vlogi, nosiš jo s sabo, kamorkoli greš. Vsaka zahteva veliko raziskovanja, polni se z izkušnjami in domišljijo igralca. Ta proces je lahko dolgotrajen in stresen, toda vse neprespane ure so poplačane, ko je umetnik s končnim izdelkom zadovoljen.« Izkušnje si je nekaj časa nabiral tudi v Londonu. »Tam sem spoznal različne ljudi s področja filma in gledališča, sodeloval pri nekaj projektih in si poiskal agentko. Dobil sem globlji vpogled v delo igralca v velikem mestu. Drugače je kot pri nas,« pove Blaž in odločno doda, da nikoli ni nameraval ostati tam.

Kot član **Prešernovega gledališča** Kranj zdaj igra v ponovitvah predstav **Stenica**, **Žalujoča družina**, **Helverjeva noč** in **Pesmi živih mrtvcev**. »**Kranjsko gledališče** je majhno, a veliko obenem. Zelo prijetno je delati z ekipo, enkratno se razumemo in držimo skupaj. Lotevamo se različnih žanrov in pogosto gostujemo po Sloveniji.« Do svojega dela pogosto kritičen. »Vloga je kot kip, ki ga kipar nenehno dodeluje. Ves čas jo poskušam nadgrajevati in razvijati, kar je vedno izziv,« razmišlja mladi igravec in dodaja, da imamo v Sloveniji kakovosten teater in odlične gledališke ustvarjalce. Gledalci so ga lani spoznali v televizijski seriji **Take mam**, letos pa ga je ekipa **POP TV** povabila k sodelovanju pri seriji **Reka ljubezni**. Pravi, da ga gledalci prepoznavajo na ulici in včasih ustavijo za avtogram. »Tisti, ki se pojavljamo na televiziji, postanemo del vsakdana ljudi, ki nas vsak večer spremljajo v seriji, zato je povsem razumljivo, da nas prepoznajo in želijo spoznati. Največkrat so nevsiljivi in prav simpatični,« za konec z nasmeškom pove 34-letni **Blaž Setnikar**.

Član **Prešernovega**
gledališča Kranj zdaj
igra v ponovitvah
predstav **Stenica**,
Žalujoča družina,
Helverjeva noč
in **Pesmi živih**
mrtvecev.

V svoji zbirki ima lepo število
vrčev za pivo.

